

Barcelona, 25 de febrer del 1962 Calc/0394

Estimat Pere:

Aquesta setmana no hem tingut carta. Amb tanta il·lusió com l'esperança, per a sapiguer com van les gestions que ja deus haver començat per a despatxar els papers del retorn!

Per altra banda jo volia escriure't a comensaments de setmana, per a dir-te moltes coses, però no he pogut. L'oncle Jaume ha estat dos dies agnitzant, totalment desnonat pels metges, i aquesta dissortada circumstància ens ha tingut uns quants dies amb l'ai al cor. Abans d'ahir es va revifar una mica, amb gran sorpresa dels doctors i encara que no creuen en un miracle i mantenen la sentència, per a conhort de la família diuen que "mentre hi ha vida hi ha esperança", i el mantenen amb vida aplicant-li tots els remeis haguts i per haver. Déu vulgui que se'n surti!

T'hauràs enterat, també, del traspàs del Sr. Cruzet. Ha estat una gran pèrdua i una gran sorpresa, puix no sabia ni que estès malalt. Ja veurem com seguirà la "Selecta" de la que ell n'era l'ànima. Segueix creixent el dol que aclapara la nostra cultura.

La manca de carta teva i, d'altra banda, les escasses notícies literàries del moment, em deixen desarmat per allargar aquestes ratlles. Només parlaria del retorn, i no goso afegir més coses a les que ja t'he dit, esperant conèixer les vostres reaccions. La gesta de l'astronauta americà Glenn ha pres més espai als diaris -per una vegada!- del que dediquen abusivament al fútbol, i si jo en feia tema per a comentar-la faria el ridícul. Si al menys aquestes performances servissin per a endegar els conflictes que aclaparen l'humanitat, orientant-los vers la pau i la justícia, dues entitats en crisi.

Incloc dos anuncis de "La Vanguardia", sol·licitant dibuixants. Cada dia surten sol·licituts semblants. Això demostra, només, que fan molta falta. No caldrà pas que recorris a aquestes sol·licituts per a tenir feina. No et caldrà dependre de ningú, sino de tu mateix. Deixo d'enviar anuncis demanant Delineants -es veu que l'escassetat d'especialistes és encara més gran, i tampoc incloc els que demanen dibuixants joves, de no més de 25 anys, "libres de quintas", perquè aquests son de mena "proteccionista" i per poc que valgui un dibuixant, encara que no passi dels 25 anys, no cal que es deixi protegir.

Bé, acabo. Una abraçada molt forta per a tu i la Rosa -desitjem sapiguer si li fa il·lusió retornar-, i molts petons als nens.

de la mare Teresa